

2020. szeptember 12. - **Harvard Egyetemnek a Peapody Museum megdöbbentő dolgot fedezett fel!**

A Santo Domingo de les Colorados közelében élő „vörös indiánok” nyelve ősmagyar volt, amelyet ma is beszélnek. Móricz János döbbenetes felfedezéseiről alig beszél a mainstream média.

A Harvard Egyetemnek a Peapody Museum jelentette, hogy a Puebla-ba (Mexikó) kiküldött kutatócsoportjuk, az ott lefolytatott ásatások leletanyagából megállapította, hogy az amerikai ember nem 12-15 000 éve jelent meg Amerikában, hanem több mint negyvenezer éve.

Az ásatásoknál emberi csontvázakat, csiszolt kőszerszámokat találtak olyan őslényekkel együtt, amelyek már több mint 40 000 éve kihaltak. Az USA hírügynökségei a hírt világgá röpítették.

Móricz János, magyar testvérünk, akkoriban Ecuadorban, Peruban és az Amazonas vidékén, olyan indián törzseket talált, amelyek tagjaival magyarul (!) tudott beszélgetni. Legendáikban sok ezer éves múltjuknak és a tőlük kirajzott más népekkel való rokoni kapcsolataiknak tudata él.

Móricz felfedezéseit senki nem tudta cáfolni, ellenben a spanyolok részéről, politikai és gazdasági okokból súlyos támadásoknak volt kitéve. Felfedezései igen nagy horderejűek. Annyi bizonyos, hogy a sok évezredes sötétségbe burkolt őstörténetből, a magyarság ősi múltja fényesen fog felragyogni, a világ összes népe előtt.

Az 1900-as évek elején a tankönyvekből, napi sajtóból, szakkönyvekből köztudomású volt, hogy az Amazonas őserdeiben olyan fehér indián törzsek élnek, amelyeket még alig tudtak megközelíteni, így ez a vidék sok meglepetéssel kecsegtette a kutatókat. Íme itt a meglepetések egy szelete.

Az 1920-as években több híradás is érkezett, hogy a Dél- és Közép-Amerikában dolgozó magyar mérnökök és munkások, a helyi indián munkásokkal magyarul beszélgetnek. A II. világháború után az itt letelepedett magyar emigránsok egy része ezt komolyan véve, alaposabban utánajárt a dolognak.

Ezek egyike volt Móricz János, aki a 60-as években Ecuadorban kezdett kutatni. Itt három indián törzs, a Cahari, a Mochica és a Puruha tagjaival magyarul beszélt. Ezen felbuzdulva régészeti és levéltári kutatásokat végzett, s többek között 10 ezernél is több magyar azonos térképészeti és családnemet gyűjtött össze. Kutatásai eredményeként az egyik argentin egyetem történelmi tanácsosnak nevezte ki. Elsősorban Ecuadorban kutatott, aminek a fővárosa Quito. A város a nevét a régi Quito birodalomról kapta.

Ez eredetileg Kitus-nak hangzott. (Kit=Két, Us=Ős, tehát a Két Ős Birodalma). Itt a Kitus birodalomban, a Csendes-óceán partján, az ötezer méternél is magasabb Kordillerák (Andok) hegyei között, az Amazonas medencéjéhez tartozó, őserdőkkel borított lapályok titokzatos és mesebeli tájain laknak azok az indián törzsek, amelyek közül néhányan ma is beszélnek ősmagyar nyelvünket. Móricz kutatása alapján quitói Instituto de Antropología y Geografía megállapította, hogy a spanyol önkény által kiirtott ősnyelv a magyar volt. Ennek nyomai világosan mutatkoznak a családi és földrajzi nevekben, jóllehet a spanyolok erőszakos nyelvcserét hajtottak végre.

A még magyarul beszélő törzsek – köztük a Cayapak, a Salasaca (Zala-szaka, több ősi forrás a szkítákat, szaka-ként nevezi meg. A szerk.) – pl. ezeket a szavakat használják: apa=apa, aya=anya, nap=nap, vin=vén, kit=két, us=ős, cu=kő, pi, bi=víz, fuel=folyó, pille=pille, lepke és még sorolhatnánk. Mutatóba néhány, magyarral megegyező név: Tanay, Damma, Taday, Mór, Momay, Mansy, Pil, Béla, Uray, Zillahi stb.

Zuay tartomány egyik ősrégi helysége: Pest. A régi Kitus birodalom területén halomsírok (kurgánok) találhatóak, bennük trepanált (lékelt) koponyák.

A régészeti leletek között fokosokat találunk, és a magyar koronázási jogar és országalma hasonmását. Móricz szerint is: ez a kettős keresztet hordozó aranyalma, tulajdonképpen a földgolyót jelképezi.

Dél-Amerikában, de főleg Ecuadorban nagy lelkesedéssel fogadták e felfedezéseket. Valósággal ünnepezték, mivel a lakosságban, a spanyol hódítók erőszakos uralma sem tudta teljesen kiirtani a régi múlt emlékeit. A hivatalos körök leellenőrizték Móricz nyelvészeti és régészeti adatait, s azokat megbízhatónak találták.

Elhatározták, hogy ebből egy hatalmas nemzetközi „ügyet” csinálnak, sürgetve az amerikai földrész történelmének reverzióját. A tervek szerint az ENSZ-hez akartak fordulni.

A további kutatások során, Móricz, az ecuadori ősréngetegben, az ottani indiánok segítségével felfedezett egy hatalmas barlangrendszert. A barlangok egyikében valóságos múzeumra bukkant. Aranylemezekre vésett, rovásos könyvtárat, szobrokat, kulturális emlékeket talált itt.

Ezt a barlangot, Táltosok Barlangjának nevezte el. Szerinte az őslakók idehordták össze, mintegy óvóhelyre, a spanyol hódítók által veszélyeztetett kincseket. Móricz állítja, hogy az Andok hegység keresztül-kasul át van szöve barlangokkal és járatokkal. Ezeken közlekedhettek az őslakosok.

Az argentin elnök és az ecuadori vezérkar meg akarta őt bízni egy kutató expedíció vezetésével, anyagi, technikai eszközöket ajánlva neki. Ez azonban csak terv maradt.

Időközben a nagy befolyású mormon egyház vezetői is bekapcsolódtak az ügybe. Ez az egyház roppant vagyonnal rendelkezik, aktív terjeszkedési programmal lép fel az amerikai államokban. Az egyház vezetői elmondták, hogy minden olyan kutatást támogatnak, amely az emberiség és

Írta: Adminisztrátor

2023. május 02. kedd - Módosítás: 2023. május 02. kedd

a vallás eredetének tisztázását segíti elő. “Önzetlen” támogatást helyeztek kilátásba, csak azt kérték, hogy az aranylemezek tartalmát ők fejthessék meg.

Ez azonban soha nem történt meg, vagy telejs mértékben eltusolták az eredményeket.

Ez pedig nem véletlen...